

วัณโรคเช่องก้อง

กอบกุล เมืองสมบูรณ์*

วัณ

โรคในช่องท้องพบได้ประมาณ ๑/๓ ของผู้ป่วยวัณโรคปอด และพบได้มากขึ้นจากอุบัติการโรคติดเชื้ออซ็อกอิวีที่เพิ่มขึ้น. ปัจจัยเสี่ยงต่อการติดเชื้อวัณโรคในช่องท้องได้แก่ ผู้ที่มีภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่อง, ผู้ป่วยโรคเบาหวาน, ผู้ป่วยที่ได้รับยาจากภูมิคุ้มกัน (สตีรอยด์), ผู้ป่วยตับแข็ง, และผู้ป่วยพิษสุราเรื้อรัง^(๑). การติดเชื้อวัณโรคในช่องท้องเกิดจากการกลืนเชื้อวัณโรคจำนวนมากในสมหะของผู้ป่วยวัณโรคปอด (ในอดีตอาจเกิดจากการดื่มน้ำที่มีเชื้อปอนเปื้อน). เมื่อลำไส้ติดเชือกจะแพร่กระจายเชื้อต่อไปทางกระเพาะเลือด และกระเพ้นน้ำเหลือง (เริมต้นจาก ต่อมน้ำเหลืองมีเสนเทอเริค).

รูปที่ ๑ ก, ข ภาพรังสีช่องท้อง ท่านอนและท่าขึ้น แสดงห่วงลำไส้เล็กโป้งพอง (ลูกศร) เกิดจากการอุดกั้นลำไส้เล็กส่วนปลาย.

*ภาควิชารังสีวิทยา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

วัณโรคทางเดินอาหาร

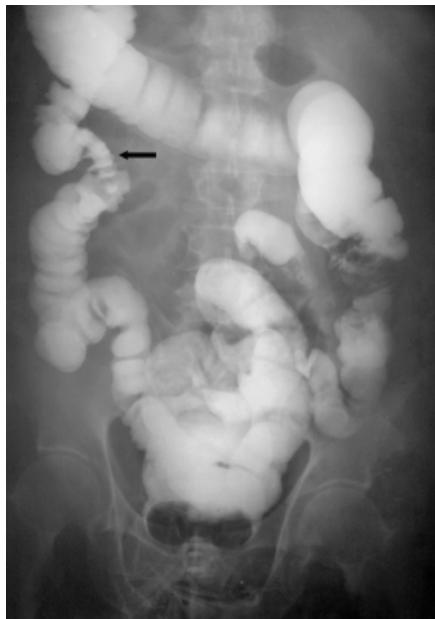
วัณโรคทางเดินอาหาร พบรได้บ่อยที่ต่ำแห่งลำไส้เล็กส่วนปลายต่อลำไส้ใหญ่ส่วนต้น (ileo-cecal) เนื่องจากมีเชื้อยื่นของระบบหน้าเหลืองอยู่มาก. พยาธิสภาพพบได้หลายตัวแห่ง เช่นแผลที่เยื่อบุลำไส้, ผนังลำไส้อักเสบ บวมหนา.

การถ่ายภาพรังสีทางเดินอาหารหลังกลืนแบเรียม พบรเงาแผลที่เยื่อบุลำไส้ มักเป็นแผลทางยาว (linear ulcer), ลำไส้บีบเกร็ง. ต่อมอาจจะพนังบวมหนา. ความผิดปกติพบบ่อยคือบริเวณลำไส้เล็กส่วนปลาย (terminal ileum) (รูปที่ ๑),

และอาจตามมาด้วยการมีพังผืดทำให้พบการตีบแคบของลำไส้เล็กส่วนปลาย ทำให้เกิดภาวะลำไส้อุดตัน (รูปที่ ๒). ระยะต่อมาบริเวณลำไส้ใหญ่ส่วนต้น (ซีดัม) เปลี่ยนลักษณะเป็นรูปกรวย เนื่องจากมีพังผืด (รูปที่ ๓). ในบางครั้งสามารถตรวจพบแพลงที่ผนังลำไส้ที่หลุ ทำให้เกิดทางติดต่อกับอวัยวะข้างเคียง.

การตรวจด้วยคอมพิวเตอร์สแกน (ซีที) พบรังส์ลำไส้บวมหนา โดยเฉพาะที่ลิ้นไอลิโอศีคัล และบริเวณลำไส้ใหญ่ส่วนต้น (รูปที่ ๔) และมีต่อมน้ำเหลืองบริเวณใกล้เคียงโดย (๒-๔).

การวินิจฉัยแยกโรคจากการติดเชื้ออเมีba, มะเร็งลำไส้ และภาวะอักเสบอื่น เช่น โรคโคโรห์น.

รูปที่ ๒ ภาพรังส์ลำไส้ หลังกลืนแบนเรynn แสดงลำไส้เล็กส่วนปลาย มีผนังบวมหนา (ลูกศร).

รูปที่ ๓ ภาพรังส์ลำไส้ แสดงรอยโรควัมโรคที่ลำไส้ใหญ่ส่วนต้น มีลักษณะรูปกรวย (ลูกศร) จากมีเนื้อพังผืด.

รูปที่ ๔ ก, ข ภาพรังสีซีทีสแกนช่องท้อง แสดงลำไส้เล็กส่วนปลายมีผนังบวมหนา (ลูกศร).

วัณโรคเยื่อบุช่องท้อง

วัณโรคของเยื่อบุช่องท้อง (tuberculous peritonitis) มักพบร่วมกับวัณโรคลำไส้และต่อมน้ำเหลืองช่องท้อง.

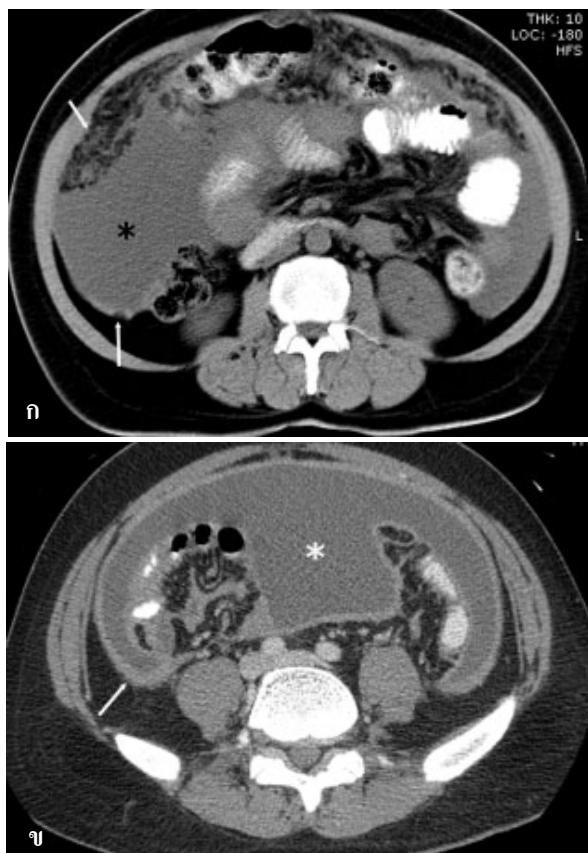
วัณโรคเยื่อบุช่องท้อง มี ๓ แบบ^(๑) คือ

๑. แบบเบี่ยก เป็นชนิดที่พบบ่อยที่สุด มีน้ำในช่องท้องทั่วไป หรือขังเฉพาะที่. น้ำในช่องท้องผู้ป่วยวัณโรคเยื่อบุช่องท้องมีเซลล์และโปรตีนสูง.

๒. แบบแท่ง (Plastic type) เยื่อบุช่องท้องมีตุ่มเคลือบเล็กๆ และมีพังผืด.

๓. แบบพังผืดตรึงติด (Fibrotic fixed type) เยื่อบุช่องท้องหนาตัวและโอบmenทัลจับเป็นก้อน และมีพังผืดยึดติดลำไส้รวมกันเป็นก้อน.

การตรวจด้วยคอมพิวเตอร์แคนทรีดเยื่อบุช่องท้องหนา, บางครั้งหนาขรุขระ (รูปที่ ๕), หรือเป็นตุ่ม, หรือมีหินปูน

รูปที่ ๕ ก, ห ภาพซีทีสแกน แสดงสารน้ำในช่องท้อง (*) และการหนาตัวของเยื่อบุช่องท้อง (ลูกศร).

กระจายอยู่ตามเยื่อบุช่องท้อง. การตรวจวินิจฉัยโดยเดาของแพทย์ภาพที่ผนังลำไส้ และอวัยวะในช่องท้องได้ดี โดยเฉพาะที่เยื่อบุช่องท้อง ตับ-ม้าม และต่อมน้ำเหลือง.

ภาพรังสีวัณโรคเยื่อบุช่องท้อง ต้องวินิจฉัยแยกโรคจากมะเร็งแพร่กระจายที่เยื่อบุช่องท้อง (carcinomatosis peritonii), เนื้องอกเยื่อบุช่องท้องปัจมภูมิ (malignant mesothelioma) และการติดเชื้ออื่น. ถ้าตรวจพบความผิดปกติภายในช่องท้องและลูก换来จากการติดเชื้อวัณโรคมากกว่าภาวะอื่น^(๔-๖).

วัณโรคตับและม้าม

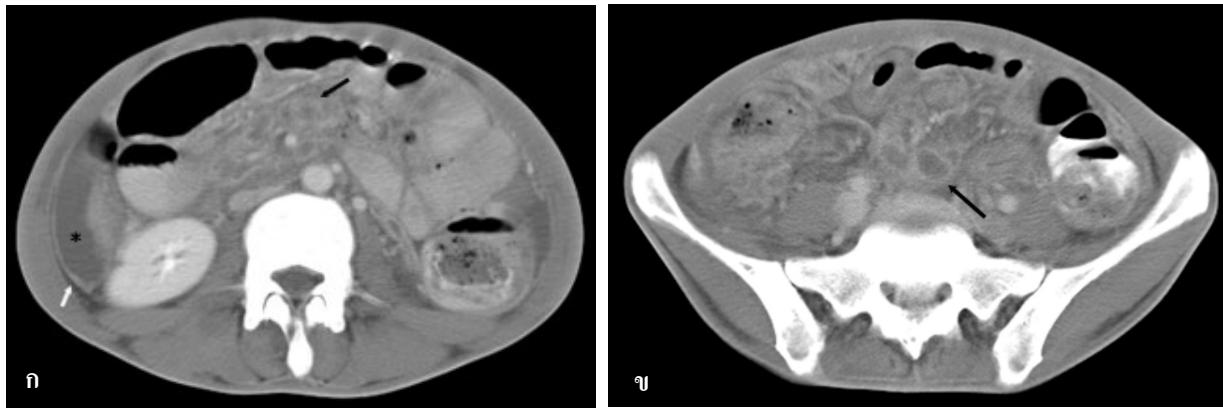
วัณโรคตับและม้าม ส่วนใหญ่เชื่อแพร่กระจายมาทางกระแสเลือดจากวัณโรคที่ส่วนอื่น. ตรวจพบตับ-ม้ามโต, มีตุ่มหรือโพรงผิวร่วมด้วย (รูปที่ ๗), หรือพบเพียงตับ-ม้ามโตเพียงอย่างเดียว.

ลักษณะทางรังสีวิทยาของตุ่มหรือโพรงผิวร่วมวัณโรค มี ๒ แบบ

๑. แบบมิลิอารีย์ มีตุ่มเล็ก ๆ กระจายทั่วไปที่ตับและม้าม. ภาพซีทีสแกนแสดงเงาตุ่มเล็ก ๆ ลักษณะรอยโรคความแน่นต่ำ (low-density lesion), ต้องวินิจฉัยแยกโรคจากมะเร็งแพร่กระจาย, การติดเชื้อรา และสาหร่ายโดยเดลิส.

รูปที่ ๖ ภาพซีทีสแกน แสดงโพรงผิวร่วมวัณโรคในตับ (ลูกศร).

รูปที่ ๓ ก, ข ภาพซีทีสแคน แสดงต่อมน้ำเหลืองในช่องท้องโต มีลักษณะความแน่นต่ำตรงใจกลางและขอบขวา เท่านั้น (ลูกศรสีดำ), ในช่องท้อง (*) และการหนาตัวของเยื่อบุช่องท้อง (ลูกศรสีขาว).

๒. แบบเม็ดขนาดใหญ่ พบน้อย. ภาพซีทีสแคนแสดงเงาๆ มีลักษณะความแน่นต่ำ แต่มีขนาดใหญ่กว่าแบบแรก, และบางครั้งเป็นก้อนเดี่ยวในตับ (ทุเบอร์คูลามา) ต้องแยกจากภาวะเนื้องอกปอดภูมิในตับ, มะเร็งแพร่กระจายมาที่ตับ, หรือฝีตับจากเชื้อเอ็น. ระยะต่อมาอาจตรวจพบทิ่งปุ่นในตับและม้าม^(๔,๕,๖).

วัณโรคต่อมน้ำเหลือง

วัณโรคในช่องท้องพบต่อมน้ำเหลืองโตบ่อยที่สุด^(๑) โดยเฉพาะต่อมน้ำเหลืองที่อยู่บริเวณเยื่อบุช่องท้อง (มีเส้นเทอร์รีและโอลเมนทัม), และต่อมน้ำเหลืองบริเวณตับอ่อน.

ภาพซีทีสแคนแสดงลักษณะกลุ่มต่อมน้ำเหลืองโตและอาจมีลักษณะของความแน่นน้อยตรงใจกลาง และเบาเข้มบริเวณรอบๆ. ต่อมน้ำเหลืองที่โตมากพบเป็นกลุ่ม หรือรวมกันเป็นก้อน (รูปที่ ๓). ภาวะที่ต่อมน้ำเหลืองมีลักษณะความแน่นน้อยตรงใจกลางเป็นลักษณะที่เกิดจากเนื้อตายเคลือบชั้น^(๑,๕). ลักษณะที่ตรวจพบทางรังสีวิทยาของกลุ่มน้ำวัณโรคต่อมน้ำเหลืองจะไม่แตกต่างกันสำหรับผู้ป่วยทั่วไปหรือผู้ป่วยเอเดส^(๗). บางครั้งต้องวินิจฉัยแยกโรคจากการติดเชื้อมัลโคงแบคทีเรียมชนิดพันธุ์อื่น เช่น *Mycobacterium avium-intracellulare*, มะเร็งต่อมน้ำเหลือง, หรือมะเร็งอื่นที่แพร่กระจายมาที่ต่อมน้ำเหลือง^(๘).

เอกสารอ้างอิง

๑. Hulnick DH, Megibow AJ, Naidich DP, Hilton S, Cho KC, Balthazar EJ. Abdominal tuberculosis: CT evaluation. Radiology 1985;157:199-204.
๒. Bargallo N, Nicolau C, Luburich P, Ayuso C, Cardenal C, Gimeno F. Intestinal tuberculosis in AIDS. Gastrointest Radiol 1992;17:115-8.
๓. Balthazar EJ, Gordon R, Hulnick D. Ileocecal tuberculosis: CT and radiologic evaluation. Am J Roentgenol 1990;154:499-503.
๔. Denath FM. Abdominal tuberculosis in children: CT findings. Gastrointest Radiol 1990;15:303-6.
๕. Harisinghani MG, McLoud TC, Shepard JA, Ko JP, Shroff MM, Mueller PR. Tuberculosis from head to toe. Radiographics 2000;20:449-70.
๖. Zirinsky K, Auh YH, Kneeland JB, Rubenstein WA, Kazam E. Computed tomography, sonography and MR imaging of abdominal tuberculosis. J Comput Assist Tomogr 1985;9:961-3.
๗. Choi BI, Im JG, Han MC, Lee HS. Hepatosplenic tuberculosis with hypersplenism: CT evaluation. Gastrointest Radiol 1989;14:265-7.
๘. Levine C. Primary macronodular hepatic tuberculosis: US and CT appearances. Gastrointest Radiol 1990;15: 307-9.
๙. Radin DR. Intraabdominal *Mycobacterium tuberculosis* vs *Mycobacterium avium-intracellulare* infections in patients with AIDS: distinction based on CT findings. Am J Roentgenol 1991;156:487-91.